

Κάθε γνήσιο αντίτυπο υπογράφεται από το συγγραφέα.

Επιμέλεια έκδοσης: Άννα Φανουργάκη Μουσικά κείμενα: Ελένη Σκάρκου

Εξώφυλλο: Indigo Designers

Μετάφραση στα αγγλικά: Pat Tsekoura

Επιμέλεια: Peter Segal

Σελιδοποίηση: Α. Σαντοριναίος & Σία Ο.Ε.

Φιλμογράφηση: "ΑΛΦΑΒΗΤΟ" Εκτύπωση: Αδ. Ψυλλίδης & Σία Ο.Ε.

SET ISMN M-69150-139-9 ISMN M-69150-143-6

© Copyright 2006 Μουσικός Οίκος Φίλιππος Νάκας 1η Έκδοση 2006

Suite en Ré mineur

Andante

La Badinage

Gavotte

Menuet

ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διαστημικές σχέσεις, θεωρείται δε στις μέρες μας ως ένας εκ των κορυφαίων μουσικών στον τομέα της ενορχήστρωσης.

Ο Μιχάλης Τραυλός έχει τιμηθεί για το συνθετικό του έργο επανειλημμένα με Βραβεία και διεθνείς διακρίσεις. Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε πολλές χώρες της Ευρώπης, ενώ σημαντικές είναι και οι συμμετοχές του σε διεθνή σεμινάρια και φεστιβάλ σύνθεσης. Οι συνθέσεις του περιλαμβάνουν έργα για σόλο δργανα, κονσέρτα, συμφωνικά έργα, έργα μουσικής δωματίου, χορωδιακά κλπ. Ο Μιχάλης Τραυλός ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως καθηγητής θεωρητικών, έχοντας για χρόνια επιδείξει μια σημαντική πορεία στον τομέα της διδασκαλίας με μαθητές που σήμερα σταδιοδρομούν.

Γνώστης της τεχνικής της κιδάρας (μελέτησε ένα διάστημα κοντά στον Δ. Φάμπα) ο Μιχάλης Τραυλός έγραψε και αφιέρωσε το έργο 3 short pictures for guitar solo (3 μικρές εικόνες για σόλο κιδάρα) στον Ευάγγελο Ασημακόπουλο για την έκδοση αυτή, Πράγματι τα τρία μικρά αυτά κομμάτια αξιοποιούν κατά τρόπο ιδανικό τις ιδιαιτερότητες του οργάνου και είναι αλήδεια πως ειδικά στην κιδάρα το αποτέλεσμα είναι εντελώς διαφορετικό όταν ο συνδέτης πέρα από την έμπνευση και την τεχνική, διαδέτει συγχρόνως και τις απαραίτητες γνώσεις για τον χαρακτήρα και τις πτυχές του οργάνου όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση με τον Μιχάλη Τραυλό (σελ. 40).

Weiss, Silvius Leopold (1686-1750)

Ο επιφανής λαουτίστας και συνθέτης του 18ου αιώνα **Σίλβιους Λέοπολυτ Βάϊς** γεννήθηκε στο Μπρεσλάου και πέθανε στη Δρέσδη. Ο πατέρας του, ένας εξαίρετος λαουτίστας, υπήρξε ο δάσκαλός του και αργότερα ο ταλαντούχος

interest in interval relationships has resulted in his being regarded today as a leading musician in the field of orchestration.

Michalis Travlos has received numerous awards and international prizes for his compositions. His works have been performed in several European countries, and he himself has taken part in many international composition seminars and festivals. His compositions include pieces for solo instruments, concertos, symphonic works, chamber music and choral works. Travlos lives and works in Athens as a professor of music theory. He has been engaged in teaching for many years and several of his pupils have already made a name for themselves in the world of music.

Well-versed in the art of guitar playing (he was for a while a student of Dimitris Fampas), Michalis Travlos wrote and dedicated his '3 short pictures for guitar solo' to Evangelos Assimakopoulos especially for this book. These three pieces are indeed an ideal means of conveying the instrument's special qualities. It is a fact that – particularly on the guitar – a piece sounds quite different when in addition to the necessary inspiration and technique, the composer also has a knowledge of the various aspects of guitar-playing: such is the case with Michalis Travlos (page 40).

The celebrated 18th century lutenist and composer, **Silvius Leopold Weiss**, was born in Breslau and died in Dresden. Having been taught by his father, himself an outstanding lutenist, the talented young Weiss had no difficulty later in

νεαρός Βάϊς δεν δυσκολεύτηκε να καταλάβει τη δέση του λαουτίστα στην Αυλή του Ντίσελντορφ.

Σε ηλικία 22 ετών συνόδευσε τον Πολωνό πρίγκιπα Αλέξανδρο Σομπιέσκι στα ταξίδια του, αποκτώντας έτσι φήμη και επιτυχία, ειδικά στη Ρώμη. Μετά το δάνατο του πρίγκιπα, ο Βάϊς αφού γίνεται για λίγο (1714) λαουτίστας στην Αυλή του Χέσεν, επιστρέφει στο Ντίσελντορφ, όπου έχει μεγάλη δραστηριότητα δίνοντας κονσέρτα με την ορχήστρα της Δρέσδης. Το 1718 ονομάστηκε Μαέστρος της Μουσικής δωματίου στην Αυλή του Βασιλιά της Πολωνίας ενώ το 1724 γνώρισε τον Γ.Σ.Μπαχ και συνδέδηκε μαζί του με στενή φιλία.

Ο Σίλβιους Λέοπολντ Βάϊς ήταν από τους τελευταίους μεγάλους λαουτίστες πριν την παρακμή του οργάνου. Έγραψε 28 Σουίτες για λαούτο, κονσέρτα για λαούτο και φλάουτο και κονσέρτα για λαούτο και άλλα όργανα. Τα έργα του Βάϊς καίτοι δεν χαρακτηρίζονται από καινοτομίες σε σχέση με άλλους σύγχρονούς του συνθέτες, ωστόσο διακρίνονται για τη φινέτσα, την εκφραστικότητα, την ευγένεια και την όμορφη δομή τους.

Μεταγραμμένη στην κιδάρα από τη Λίζα Ζώη η Suite en re mineur, θεωρείται μια από τις πιο μελωδικές και ολοκληρωμένες σουίτες του Βάϊς. Το έργο όπως και στην αρχική του μορφή στο λαούτο είναι γραμμένο στη ρε ελάσσονα, μια τονικότητα που εξυπηρετεί θαυμάσια τη μεταφορά στην κιδάρα. Με 7 μέρη και αρχίζοντας από ένα ελεύθερο Πρελούδιο, ο Βάϊς χρησιμοποιεί ένα Αντάντε στη θέση της Αλεμάντ ενώ συνεχίζει με τη Μπατινάζ και το Σισιλιέν δυο μέρη που αντικαδιστούν ίσως τη Μπουρέ και τη Σαραμπάντ αντίστοιχα. Στους χορούς της σουίτας αυτής που ανήκει στην εποχή της μπαρόκ τεχνοτροπίας, ο εκτελεστής έχει την ευκαιρία να χρησιμοποιήσει διάφορα ποικίλματα που είναι χαρακτηριστικά της περιόδου εκείνης. Η μεταγραφή της σελίδας 69, περιέχει κάποια από τα ποικίλματα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. γραμμένα με μικρότερα στοιχεία.

being given the position of lutenist at the Court of Düsseldorf.

At the age of 22 he accompanied the Polish Prince Alexandro Sobieski on his travels, which afforded him considerable fame and success, especially in Rome. After the prince's death, Weiss became lutenist at the Court of Hessen for a while (1714) before returning to Düsseldorf, where he was busy giving concerts with the Dresden orchestra. In 1718 he was granted the title of Master of Chamber Music in the court of the Polish King. Six years later he met J.S. Bach and the two were to become firm friends,

Silvius Leopold Weiss ranks amongst the last of the great lutenists before the instrument fell from popularity. He wrote 28 lute suites, concertos for lute and flute and for lute and other instruments. Although his works could not be described as innovative compared with those of other contemporary composers, they are however noted for their finesse, expressiveness, delicacy and beautiful structure.

Transcribed for the guitar by Liza Zoe, the Suite en Ré mineur (Suite in D minor) is thought to be one of Weiss's most melodic and complete suites. Like the original lute version, the piece is in D minor, a key ideally suited to transcription to the guitar. With 7 movements starting from a 'rubato' Preludio, S. L. Weiss uses in his Suite an Andante instead of the Allemande and continues with the Batinage and the Sicilien in the place of a possible Bourrée and Sarabande respectively. In the dances of this suite, which belongs to the Baroque era, the performer has the opportunity to use some of the ornaments characteristic of that musical period. The transcription on page 69 contains several examples of the ornaments that might be used, printed in smaller type.